

заважає ефективному функціонуванню органів судової, чим і порушується принцип доступності здійснення правосуддя.

Список бібліографічних посилань

1. Інформація про діяльність ДСА України, її територіальних управлінь щодо фінансового та матеріально-технічного забезпечення судів у I півріччі 2016 року // Державна судова адміністрація України. URL: http://dsa.court.gov.ua/userfiles/zvit_1_16.doc (дата звернення 02.06.2017).
2. Про Державний бюджет України на 2017 рік : Закон України від 21 груд. 2016 р. № 1801-VIII // Відомості Верховної Ради України. 2017. № 3. Ст. 31.
3. Про судоустрій і статус суддів : Закон України : від 2 черв. 2016 р. № 1402-VIII // Офіційний вісник України. 2016. № 56.
4. Звіт про роботу Державної судової адміністрації України протягом 2010-2012 років // Державна судова адміністрація України. URL: <http://dsa.court.gov.ua/userfiles/Zvit%20DSA.pdf> (дата звернення 02.06.2017).
5. Підсумки роботи Державної судової адміністрації України за перше півріччя 2014 року // Державна судова адміністрація України. URL: http://dsa.court.gov.ua/userfiles/dsa_1_14.doc (дата звернення 02.06.2017).
6. Підсумки роботи // Державна судова адміністрація України. URL: <http://dsa.court.gov.ua/dsa/pokazniki-diyalnosti/1233/> (дата звернення 02.06.2017).

Одержано 12.06.2017

УДК 351.74:378.14(477)

Вадим Сергійович СЕЛЮКОВ,

*кандидат юридичних наук, доцент кафедри адміністративної діяльності поліції факультету № 3 Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6690-6484>*

ЗАВДАННЯ ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ПРАЦІВНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ УКРАЇНИ

В умовах реформування системи правоохоронних органів України, зокрема реформ Міністерства внутрішніх справ України, зміни у нормативному забезпеченні діяльності поліції в Україні торкнулися і організації післядипломного навчання.

В положенні про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції визначенні загальні завдання післядипломної освіти працівників поліції. Зміст та види післядипломної освіти характеризуються різноманітністю, а тому, для кожного виду післядипломної освіти мають бути сформовані конкретні завдання. Адже, під час організації та проведення післядипломної освіти здійснення усіх зазначених завдань, по-перше, не є доцільним, а, по-друге, не можливе у зв'язку з обмеженістю часу такого навчання.

Більш детально аналізуючи кожен вид післядипломної освіти можна діяти висновків, що і завдання для кожного з них мають певні особливості.

Положення про організацію післядипломної освіти працівників Національної поліції України визначає такі її види: спеціалізація, перепідготовка, підвищення кваліфікації та стажування.

Виходячи зі змісту спеціалізації можна констатувати, що її завданнями є одержання нових знань за освітньо-професійною або освітньо-науковою програмою, що дозволить поліцейському в подальшому здійснювати відмінні від існуючих повноваження. Саме набуття нових знань та навичок є основним завданням для цього виду освіти.

Перепідготовка поліцейських – це професійне навчання, спрямоване на оволодіння працівниками поліції іншою професією. Але, в Україні склалася така ситуація, що за весь час існування Міністерства внутрішніх справ проведення перепідготовки не проводилось. Це пояснюється тим, що для зайняття вакантної посади в Міністерстві внутрішніх справ України не є необхідним проходження перепідготовки. Тому постає питання щодо доцільності встановлення такого виду післядипломної освіти в системі Національної поліції України. Для перепідготовки головними особливими завданнями мають стати формування нових знань та навичок, які необхідні для виконання завдань пов'язаних з іншою «поліцейською» професією.

Особливої уваги потребує конкретизація завдань підвищення кваліфікації, адже саме це вид післядипломної освіти є найрозповсюдженим у системі Міністерства внутрішніх справ України. Підвищення кваліфікації передбачає підвищення рівня професійної майстерності поліцейського для виконання службових завдань у рамках своїх професійних обов'язків. Варто наголосити, що доречно більш детально регламентувати саме принципи організації підвищення кваліфікації поліцейських. В умов рушійних змін у суспільно-політичному житті країни принципами організації підвищення кваліфікації поліцейських, окрім загальних, мають бути: своєчасність, доцільність, ефективність, актуальність, мотивування працівника до оновлення або удосконалення свої професійних вмінь та навичок, а також зручність. Під останнім принципом варто розуміти вдале поєднання форм післядипломної освіти (очної та дистанційної), тривалості та періодичності проведення підвищення кваліфікації. Отож, особливості завдань підвищення кваліфікації поліцейських можна визначити як актуалізація та оновлення знань, умінь та навичок необхідних для виконання покладених на працівника професійних обов'язків.

Стажування передбачає набуття працівником поліції досвіду виконання завдань і обов'язків певної професійної діяльності або галузі знань. Для такого виду післядипломної освіти характерна практична спрямованість, адже лише набуття знань, умінь та навичок є недостатнім для ефективного їх застосування у практичній діяльності, тому для забезпечення поліцейського здібностями застосування отриманих під час освіти знань завданням стажування має стати саме «переведення» теоретичних знань на практичні уміння.

Отож, коротко проаналізувавши завдання післядипломної освіти працівників Національної поліції України, можна дійти висновку, що особливості кожного її виду знаменують особливі завдання, досягнення яких є вкрай необхідним у сучасних умовах реформування Міністерства внутрішніх справ України.

Одержано 12.06.2017

УДК 351.74(479.22)

Володимир Валентинович ЧУМАК,

*кандидат юридичних наук, провідний науковий співробітник відділу організації наукової роботи Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Харків;
ORCID: <http://orcid.org/0000-0002-6171-2250>*

ПРИНЦИП ПРОПОРЦІЙНОСТІ У ДІЯЛЬНОСТІ ПОЛІЦІЇ ГРУЗІЇ

Сучасні соціальні, економічні, політичні зміни, які відбуваються в державі, відображаються в діяльності органів державної влади, в тому числі й поліції, впливають на їх реформування та модернізацію [1, с. 87].

Ефективне виконання завдань, покладених на поліцію, неможливе без створення належного механізму управління. Його розробка та оптимізація мають спиратися на науковий підхід, а також враховувати позитивний зарубіжний досвід діяльності поліції.

Принципи діяльності поліції в зарубіжних країнах у переважній більшості подібні між собою, це пояснюється як процесами інтеграції законодавства, активною міждержавною координацією заходів протидії правопорушенням, так і обміном досвіду проведення конкретних профілактичних заходів. Більшою мірою це стосується країн-членів Євросоюзу, хоча в кожній країні все ж таки залишаються специфічні риси з огляду на особливості їх розвитку, правові традиції, ментальність і ступінь активності громадян [2, с. 75–76, 3, с. 166].

Відтак, сьогодні Україна потребує в окремому дослідженні питання порівняльно-правового (компаративного) аналізу завдань та принципів діяльності поліції в інших країнах з метою визначення напрямів використання позитивного досвіду, напрацьованого за кордоном, у вітчизняному правовому полі, зокрема для протидії злочинності.

Окремі аспекти діяльності поліції в зарубіжних країнах уже ставали предметом дослідження в наукових працях як вітчизняних, так і зарубіжних вчених, а саме О. М. Бандурки, Д. М. Бахраха, Ю. П. Битяка, С. М. Гусарова, А. С. Васильєва, С. В. Додіна, С. В. Ківалова, В. К. Колпакова, А. Т. Комзюка, Р. С. Мельника, В. П. Науменко, А. П. Павлова, П. В. Пашка, О. С. Проневича, К. К. Сандровського, О. Ю. Синявську, С. С. Терещенка та ін. Вказаними вченими зроблено значний внесок у науку адміністративного